



ØSTRE LANDSRET KENDELSE

afsagt den 6. december 2023

Sag BS-17897/2023-OLR
(16. afdeling)

A
(advokat Amalie Starch Larsen, beskikket)

mod

Udlændinge- og Integrationsministeriet
(advokat Hans August Becker)

Københavns Byret har den 27. marts 2023 afsagt dom i 1. instans (sag BS-7833/2022-KBH).

Landsdommerne Birgitte Grønberg Juul, Thomas Smed (kst.) og Mathias Eike (kst.) har deltaget i sagens afgørelse.

Kæremålet har været behandlet mundtligt.

Påstande

Kærende, A, har nedlagt påstand om, at byrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til realitetsbehandling ved Københavns Byret.

Indkærede, Udlændinge- og Integrationsministeriet, har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

A fik med sine forældre og søskende dansk indfødsret ved lov af 30. maj 1990. Ved brev af samme dato anmodede Indenrigsministeriet om alle pas, statsborgerretsbeviser og andre dokumenter, der legitimerede dem som

statsborgere i en anden stat end Danmark, eller om en tro og love-erklæring om ikke at være i besiddelse af sådanne dokumenter.

A anmodede den 3. april 2023 om genoptagelse af Udlændinge- og Integrationsministeriets afgørelse af 14. april 2021.

A blev partshørt i forbindelse med genoptagelsessagen og med- delte i den forbindelse bl.a., at det pakistanske statsborgerskab blev opgivet, da familien opnåede dansk indfødsret, fordi dansk lov dengang ikke tillod danske statsborgere dobbelt statsborgerskab.

Udlændinge- og Integrationsministeriet afviste den 6. november 2023 at genoptage sagen. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

”Det er fortsat Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at din klient efter de foreliggende oplysninger på afgørelsestidspunktet (den 14. april 2021) både var statsborger i Pakistan og i Danmark. Der henvises til Udlændinge- og Integrationsministeriets afgørelse af 14. april 2021.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal i den forbindelse bemærke, at det – som det også fremgår af ministeriets afgørelse af 14. april 2021 – fremgår af den pakistanske indfødsretslovs afsnit 14, stk. 3, om fortabelse af pakistansk statsborgerskab, at bestemmelserne i afsnit 14 ikke finder anvendelse – og skal anses for ikke at have fundet anvendelse på noget tidspunkt – på personer, som har statsborgerskab i lande, med hvilke den føderale pakistanske regering har vedtaget at tillade dobbelt statsborgerskab. Det fremgår bl.a. af det pakistanske indenrigsministeriums hjemmeside, at Danmark er et af de lande, med hvilke Pakistan tillader dobbelt statsborgerskab. At Pakistan tillader dobbelt statsborgerskab med Danmark blev offentliggjort i *The Gazette of Pakistan* den 11. april 2017. Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at din klient er pakistansk statsborger.

Din klient har i forbindelse med sin anmodning om genoptagelse af 21. april 2023 indsendt en kopi af sit Pakistan Origin Card (POC), som udstedes til personer, som er af pakistansk oprindelse, men som ikke er pakistansk statsborger. Kortet er udstedt i 2015, dvs. inden Pakistan tillod dobbelt statsborgerskab med Danmark med tilbagevirkende kraft, jf. ovenfor. Udstedelsen af et Pakistan Origin Card (POC) i 2015 fører således ikke efter Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering til et andet resultat.

Din klient er i forlængelse af anmodningen om genoptagelse af 3. april 2023 den 28. juni 2023 og 28. september 2023 blevet partshørt omkring sin tilknytning til Pakistan. Din klient har i sine partshøringssvar af 3. juli 2023 og 11. oktober 2023 bl.a. oplyst, at han ikke har kontakt til sine slægtninge i Pakistan, at han kun har været i Pakistan en enkelt gang, at han har fået udstedt et Pakistan Origin Card (POC), men aldrig har rejst

på det, at hans forældre talte punjabi med hinanden i hans barndomshjem, og at han hverken kan læse, skrive eller forstå punjabi.

De forhold at din klient er pakistansk statsborger, er opvokset i et hjem, hvor hans forældre talte punjabi med hinanden, og at han i 2015 har fået udstedt et Pakistan Origin Card (POC), som – uanset at det efter det oplyste aldrig har været brugt – indikerer efter Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering et vist tilhørsforhold til Pakistan.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder ikke, at der er fremkommet væsentlige nye oplysninger af betydning for sagen, som vil kunne føre til et andet resultat, hvorfor ministeriet på baggrund af ovennævnte ikke finder anledning til at genoptage ministeriets afgørelse af 14. april 2021.

Endvidere finder Udlændinge- og Integrationsministeriet ikke anledning til at genoptage ministeriets afgørelse på baggrund af Højesterets dom af 22. marts 2023.”

Forklaringer

A har afgivet supplerende forklaring fra Tyrkiet ved anvendelse af telekommunikation med billede.

A har supplerende forklaret bl.a., at han sidst brugte sit NemID i 2017 eller 2018. Efter han flyttede til Tyrkiet, gik der lang tid, hvor han ikke brugte det. Han havde ikke brug for sit NemID, da han ikke var tilmeldt noget i Danmark og derfor ikke modtog nogen breve fra danske afsendere. Tidligere fik han altid notifikationer via mail på mailadressen A...@gmail.com, hvis han modtog digital post, men han har ikke modtaget sådanne notifikationer, efter han flyttede til Tyrkiet.

Normalt tager det 2-4 uger at få fornyet hans tyrkiske opholdstilladelse, men alt tog længere tid på grund af covid-19. Hans ansøgning om fornyelse af opholdstilladelse i Tyrkiet blev afvist. Han kontaktede den danske repræsentation i Istanbul og fik at vide, at han ikke længere var dansk statsborger. Han tænkte, at der måtte være tale om en fejl, og bad sin søster undersøge sagen. Søsteren kontaktede herefter advokaten. Da han ikke længere har opholdstilladelse, skal han udrejse fra Tyrkiet, men det kan han ikke, da han ikke har noget statsborgerskab nogen steder. Det skaber mange vanskeligheder for ham og hans familie, at han ikke har et gyldigt ID. Hans børn kan ikke lære dansk sprog og kultur at kende, så længe han ikke kan rejse til Danmark.

Da han talte med NemID support, fik han at vide, at han ikke kunne få et nyt nøglekort efter den fremgangsmåde, der er beskrevet i bilag C, hvorefter personer bosat i udlandet kan få tilsendt et nøglekort og få en midlertidig adgangskode hertil på en dansk repræsentation i udlandet. Denne fremgangsmåde kan benyttes, hvis man ikke allerede har NemID. Han manglede blot et nøglekort til

sit allerede eksisterende NemID. På baggrund af NemID's registrerede adresseoplysninger og mailadresseoplysninger om ham, fik han mistanke om, at han havde været udsat for identitetsmisbrug. Hvis hans gamle NemID blev lukket, og han fik et nyt i stedet, ville han måske kunne modtage et nøglekort hertil i Tyrkiet, men dette ville tage 4-5 måneder. Det var i februar-marts 2021, han talte med NemID support. Han kommunikerede kun med NemID support via chat eller Skype og tænkte ikke på at få dokumentation herfor.

Han fik oprindeligt et Pakistan Origin Card (POC), fordi hans mor bad ham om hjælp til at få et, hvilket hun fik. Han syntes, det kunne være sjovt, hvis han også selv fik et. Han har ikke forsøgt at få udstedt et nyt POC efter dette er udløbet, dels fordi han ikke har nogen interesse heri, og dels fordi han ikke kan få det uden at have et dansk pas. Han har de seneste dage undersøgt, om han kan få et pakistansk pas, men han er ikke pakistansk statsborger. Han har også tidligere rettet henvendelse til den pakistanske ambassade i Tyrkiet, men han modtog ikke noget svar.

Efter han udrejste fra Danmark, har han ikke informeret de danske myndigheder om en postadresse i Tyrkiet, hvorpå han kan kontaktes, fordi han har skiftende opholdssteder. Myndighederne kunne dog have kontaktet ham via mail eller gennem hans familie i Danmark. Han har to børn, hvoraf det ældste er fem år. Børnene har dansk indfødsret.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

A har for landsretten endvidere henvist til, at han bestrider at være rejst til Syrien og have tilsluttet sig al-Nusra. Udlændinge- og Integrationsministeriets afgørelse er baseret på PET's vurdering, men PET har med henvisning til PET-lovens § 12 afvist at give ham aktindsigt i de oplysninger, vurderingen er baseret på, og han har ikke haft reel mulighed for at anfægte grundlaget for afgørelsen. Afgørelsen forholder sig ikke til risikoen for, at A bliver statsløs eller til det forhold, at han har fået børn, mens han endnu var dansk statsborger. Adgangen til domstolsprøvelse indgår i Danmarks internationale forpligtelser til at sikre en retfærdig rettergang.

Landsrettens begrundelse og resultat

Udlændinge- og Integrationsministeriet traf den 14. april 2021 afgørelse om at fratage A hans danske statsborgerskab, og afgørelsen blev samme dag sendt til hans e-Boks.

Det er ubestridt, at A fortsat var tilsluttet den offentlige digitale postløsning på dette tidspunkt, og at afgørelsen derfor anses for at være kommet frem til ham den 14. april 2021. Det er endvidere ubestridt, at A ikke har indbragt afgørelsen for domstolene inden for fristen på 4 uger i indfødsretslovens § 8 F, stk. 1, 1. pkt.

Landsdommerne Birgitte Grønberg Juul og Mathias Eike udtaler herefter:

Af indfødsretslovens § 8 F fremgår, at sager om fratagelse af indfødsret kan indbringes for retten af den, som har fået frataget sin danske indfødsret inden 4 uger. Retten kan dog undtagelsesvis tillade en indbringelse efter 4 uger.

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår bl.a., at det vil være den, der har fået frataget sin danske indfødsret, der skal indbringe sagen for domstolene. Der vil således ikke ske en automatisk indbringelse af sagen. Om baggrunden herfor er anført, at det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at den pågældende vil have mulighed for at varetage sine interesser under behandlingen af den administrative sag, herunder i forbindelse med partshøring, hvorfor afgørelsen ikke vil have en sådan karakter, at der er behov for en automatisk efterprøvelse af afgørelsen.

Det fremgår videre, at retten undtagelsesvis kan tillade en indbringelse efter udløbet af fristen på 4 uger, og at dette f.eks. kan være i tilfælde, hvor parten på grund af undskyldelige forhold kan godtgøre ikke at være blevet bekendt med klagefristen til domstolene. Det fremgår endvidere, at det ikke vil være et undskyldeligt forhold, at parten har bragt sig i den situation, hvor det ikke er muligt for vedkommende at tilgå sin e-Boks eller læse Statstidende.

Det må herefter lægges til grund, at adgangen til at meddele tilladelse er snæver, men at der efter omstændighederne kan lægges vægt på andre forhold end det i forarbejderne anførte eksempel. Bestemmelsen må endvidere ses i lyset af, at adgangen til domstolsprøvelse er en grundlæggende retssikkerhedsgaranti med baggrund i grundloven og Danmarks internationale forpligtelser.

Vi finder, at det efter As forklaring, der til dels er støttet af korrespondancen med NemID support, må antages, at A ikke var bekendt med, at der verserede en sag om fratagelse af hans danske indfødsret, eller med partshøringen af 23. marts 2021 og afgørelsen af 14. april 2021, før efter udløbet af fristen for indbringelse den 12. maj 2021.

Vi lægger efter As forklaring til grund, at han, der var bosiddende i Tyrkiet, ikke modtog notifikationer om meddelelser på e-Boks og ikke kunne logge sig på e-Boks på grund af problemer med sin NemID-adgang. Han kontaktede flere gange NemID support herom og fik ved henvendelse til NemID support i oktober 2021 oplyst, at han ikke kunne få NemID-adgang ved henvendelse til en dansk repræsentation i udlandet, men måtte henvende sig i Borgerservice i Danmark, hvilket han på grund af sine familiemæssige forhold ikke

da så sig i stand til. Selv om den manglende adgang til e-Boks til dels må tilskrives As forhold, finder vi det under disse omstændigheder – hvor A ikke var bekendt med den verserende sag – betænkeligt at anse A for som nævnt i forarbejderne at have bragt sig i en situation, hvor det ikke var muligt for ham at tilgå sin e-Boks eller læse Statstidende, og hvor hans ukendskab til fristen derfor ikke er et undskyldeligt forhold, der kan indgå i afgørelsen om oprejsningsbevilling.

Henset hertil og til hans indsigelser mod rigtigheden af Udlændinge- og Integrationsministeriets afgørelse samt til, at afgørelsen er særdeles indgribende, da A er født og opvokset i Danmark og kun har begrænset tilknytning til Pakistan, finder vi efter en samlet vurdering, at der undtagelsesvis er grundlag for at tillade A at indbringe sagen for retten. Vi stemmer derfor for at tage hans påstand om ophævelse og hjemvisning til følge.

Landsdommer Thomas Smed (kst.) udtaler:

Efter indfødsretslovens § 8 B, stk. 3, kan den, som har udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for landets vitale interesser administrativt fratages sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs. Det fremgår af bestemmelsens forarbejder (lovforslag L 38 af 22. oktober 2019, de særlige bemærkninger til § 1, nr. 1), at det i vurderingen af om den pågældende bliver statsløs kan indgå, om den pågældende kan erhverve et statsborgerskab i et andet land ved blot at lade sig registrere ved dette lands myndigheder, selv om den pågældende på tidspunktet for fratagelsen kun er i besiddelse af dansk statsborgerskab.

Efter indfødsretslovens § 8 F, stk. 1 kan sager om administrativ fratagelse af indfødsretten indbringes for Københavns Byret inden 4 uger efter afgørelsens meddelelse. Det fremgår tillige af bestemmelsen, at Københavns Byret undtagelsesvis kan tillade en indbringelse af sagen efter fristens udløb. Som anført af byretten fremgår det af lovforarbejderne bl.a., at dette f.eks. kan være i tilfælde, hvor parten på grund af undskyldelige forhold kan godtgøre ikke at være blevet bekendt med klagefristen til domstolene. Det vil imidlertid ikke være et undskyldeligt forhold, at parten har bragt sig i en situation, hvor det ikke er muligt for vedkommende at tilgå sin e-Boks.

Jeg lægger til grund, at A udrejste af Danmark senest den 25. april 2018, hvor han ifølge CPR-registret er registreret som udrejst.

I overensstemmelse med As forklaring lægger jeg endvidere til grund, at A i februar 2021 blev klar over, at han ikke længere kunne tilgå sin e-Boks, og at han således var bekendt med dette, da Udlændin-

ge- og Integrationsministeriet foretog partshøring af ham den 23. marts 2021 og da ministeriet traf afgørelse i sagen den 14. april 2021.

Jeg lægger i overensstemmelse med As forklaring yderligere til grund, at han ved modtagelse af afslag på forlængelse af sin tyrkiske opholdstilladelse blev klar over, at han ikke længere havde dansk statsborgerskab.

Jeg lægger herudover til grund, at A på denne baggrund den 12. oktober 2021 henvendte sig til NemID support med henblik på igen at få mulighed for at kunne benytte sit NemID, og at han i den forbindelse bl.a. oplyste, at han var flyttet til udlandet og ikke var i besiddelse af et nøglekort, samt at han havde et akut behov for at kunne tilgå sin e-Boks. Det fremgår af NemID supports svar herpå af samme dato, at A ikke på dette tidspunkt kunne bestille et nyt nøglekort online, da Nets DanID A/S som følge af As flytning til udlandet ikke længere kunne modtage hans adresseoplysninger fra CPR-registret, og da han ikke havde sørget for at opdatere sin postadresse via deres selvbetjeningsløsning, mens han stadig kunne benytte sit NemID.

Det er ikke alene ved As forklaring godtgjort eller sandsynliggjort, f.eks. ved fremlæggelse af dokumentation for indgivelse af politianmeldelse eller dokumentation indhentet fra Nets DanID A/S eller e-Boks Nordic A/S, at der ikke på tidspunktet for Udlændinge- og Integrationsministeriets afgørelse blev sendt notifikationer om ny digital post til A på dennes mailadresse, at A ikke kunne tilgå sin e-Boks forud for indbringelsesfristens udløb, at der er foretaget ændringer af As post- eller mailadresseoplysninger hos Nets DanID A/S, at eventuelle ændringer af post- eller mailadresseoplysningerne er foretaget af andre end A, at andre end A har benyttet dennes NemID eller at A på anden måde skulle have været udsat for identitetsmisbrug.

Endelig vil A kunne anmode Udlændinge- og Integrationsministeriet om genoptagelse af sagen, hvis der fremkommer oplysninger om væsentlige nye retlige eller faktiske omstændigheder, som vil kunne føre til et andet resultat. Udlændinge- og Integrationsministeriet har oplyst, at fremlæggelse af dokumentation for, at A ikke var statsborger i Pakistan på tidspunktet for frakendelsen af dansk indfødsret i sig selv vil være tilstrækkeligt til genoptagelse af ministeriets afgørelse.

Jeg finder herefter, at A ikke har godtgjort, at det skyldtes undskyldelige forhold, at han ifølge sin forklaring ikke blev bekendt med indbringelsesfristen i indfødsretslovens § 8 F, stk. 1 før i begyndelsen af 2022, og at der ikke på denne baggrund eller i øvrigt er grundlag for i medfør af samme be-

stemmelse undtagelsesvis at tillade, at sagen indbringes for domstolene efter fristens udløb.

Jeg stemmer derfor for at tage Udlændinge- og Integrationsministeriets påstand om stadfæstelse til følge.

Der afsiges kendelse efter stemmeflertallet, hvorefter byrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til realitetsbehandling ved Københavns Byret.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsretten til den anden part.

THI BESTEMMES:

Byrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til realitetsbehandling ved Københavns Byret.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsretten til den anden part eller til statskassen.

Kærefgiften skal betales tilbage.

Publiceret til portalen d. 06-12-2023 kl. 10:03

Modtagere: Advokat (L) Amalie Starch Larsen, Indkærede Udlændinge- og Integrationsministeriet, Kærende A, Advokat (L) Hans August Becker